

20de Møde.

Lørdag den 15. Juni 1918 Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

Der valgtes: *Ivar Berendsen, Nøhr, Johs. Fog-Petersen, A. M. Hansen, Peder Hedebøl, H. P. Hansen (Sorø A. 3. V.), Bresemann, H. P. Hansen (Randers A. 1. V.), Sigurd Berg, Kvist, Søren Svendsen, N. C. Jensen, Stengaard-Kirkegaard, Harboe og Pitzner.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

Forhandlingen genoptoges.

Ulrich: Endskønt det jo i al Almindelighed er meget vanskeligt for Mennesker af forskellige politiske Opfattelser at enes om en bestemt Sag, synes jeg dog, at der er en Ting, vi alle kan være enige om, at man i Samfundet skal stræbe efter, nemlig at der er et harmonisk Forhold til Stede mellem Prisen paa Arbejde og Prisen paa Livsfornödenheder. Det er samfundsmæssigt set det eneste rette. Dette harmoniske Forhold har imidlertid ikke været til Stede i den Krigsperiode, hvorunder vi lever. Naar det ikke har været Tilfældet, kan man ikke sige, at Grunden udelukkende er den, at Erhvervene ikke har villet følge med, men man maa sige, at Erhvervene til en vis Grad har været hemmede af de Foranstaltninger, som fra Regeringsmagtens Side er blevet gennemført i denne Periode, og jeg maa da ogsaa sige, at særlig Staten ikke er fulgt med paa dette Omraade. Staten har ikke sørgt for, at der var det rette Forhold til Stede mellem Lønnen for Arbejdet og Livsfornödenhedernes Pris. Derfor gik man over til at lovgive paa det

Omraade, vi nu taler om. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Udvikling af, hvorledes denne Lovgivning har virket i Aarenes Løb. Jeg mener, at dette i tilstrækkelig Grad blev belyst af de tre ærede Medlemmer, der i Gaar havde Ordet. Jeg vil derimod gaa direkte over til at omtale det konservative Folkepartis Syn paa dette Lovforslag og skal da sige, at vi fra vor Side ser saaledes derpaa, at vi mener, at man aldeles bestemt maa skelne mellem, hvad der er Statsopgave, og hvad der er kommunal Opgave. Vi ser ikke rettere, end at Statens Opgave maa være at regulere Prisen paa de nødvendigste Livsfornödenheder for samtlige Medlemmer af Samfundet. Jeg skal nævne saadanne Ting som Brød, Sukker, Kartofler, Flæsk, Kød, Mælk, Smør og Ost, og der kan være endnu flere. Det glædede mig derfor overordentlig i Gaar, da jeg hørte den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Martin Hansen) tale, at høre, at Partiet Venstre gik ud fra et noget lignende Synspunkt. Det forekommer mig at være en Borgen for, at vi under den Udvalgsforhandling, som sikkert vil komme, kan komme ind paa den Tanke at skelne aldeles bestemt mellem Statsopgaver paa dette Omraade og kommunale Opgaver. De kommunale Opgaver vilde efter vor Mening da blive disse: gennem Uddeling af Rabatmærker yderligere at komme de Mennesker til Hjælp, hvis Indtægt laa under en vis af Kommunalbestyrelserne fastsat Indtægtsgrænse, og endelig gennem Hjelpekasserne at udbetale direkte Pengeunderstøttelse til dem af Samfundets Medlemmer, som overhovedet ikke havde saa store Indtægter, at de kunde leve deraf under disse fortvivlede Forhold. Jeg fik det Indtryk af de ærede Medlemmers Udtalelser, som talte om denne Sag i Gaar, at disse det konservative Folkepartis Synspunkter i det store og hele vil falde sammen med de Synspunkter, der fra deres Side blev gjort gældende. Dette vil bevirke, at vi altsaa vil kunne faa et frugtbart Samarbejde i Gang paa dette Omraade, og vi tillægger det en overordentlig stor Betydning, at vi virkelig kan blive enige i denne for Befolkningen saa vigtige Sag, saa at der her fra Rigsdagen kan komme en enstemmig Udtalelse for, at vi under disse fortvivlede Forhold ønsker at yde en Hjælp til vore Medmennesker paa en saadan Maade, at de alle stilles lige, at der ydes Retfærdighed til alle Sider.

Jeg vil nævne Kartofler som en af de Varer, vi mener, det maa være Statens